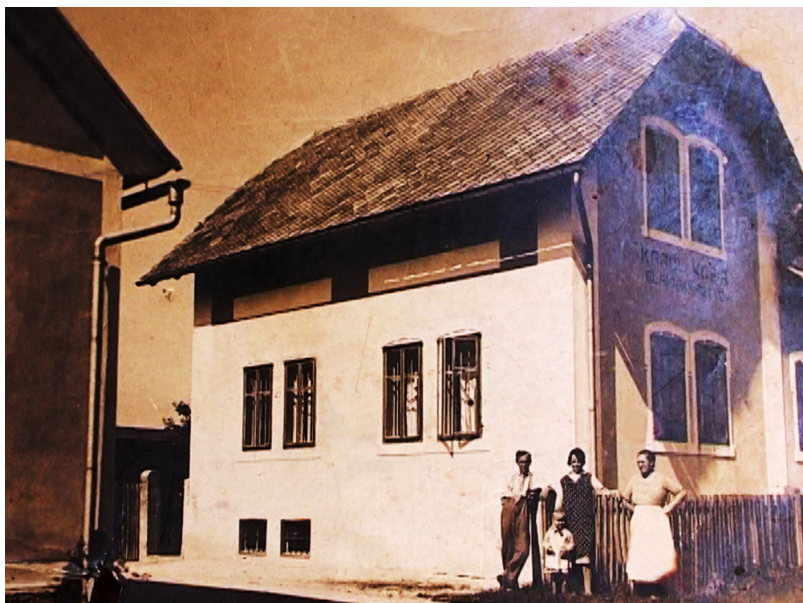

PRODAJA SLAMNIKOV KARLA KOŠIRJA IZ DOMŽAL V LETIH 1929–1932

Raziskovalna naloga s področja ekonomije

Avtorja:

Jan Žabkar in Luka Žabkar, 7. a

Mentorica:

Vilma Vrtačnik Merčun

Povzetek:

V raziskovalni nalogi odkrivava del življenja in dela Karla Koširja, ki je imel slamnikarsko delavnico v Stobu v Domžalah. Ugotovitve izhajajo iz analize 674 računov Karla Koširja, ki jih je izdajal od aprila 1929 do decembra 1932. Ugotavlja, da je Karol Košir v teh štirih letih prodal

44.240 slamnikov

(ali povprečno 11.060 slamnikov na leto) in zanje iztržil 404.789,90 dinarjev (ali povprečno 101.197 din na leto).

Po prodaji je bilo najuspešnejše leto 1931, ko je prodal

13.585 slamnikov

(31 % vseh), najslabše pa leto 1929 (18 % vseh). Tako stanje ni odraz gospodarskih razmer v takratni Kraljevini Jugoslaviji, saj leto 1929 velja za gospodarsko najboljšega pred veliko

gospodarsko krizo, ki je dosegla dno leta 1934. Za slabšo prodajo je bilo verjetno krivo tudi vreme, saj so hrvaški krošnjarji odšli domov brez slamnikov, če je bilo na Medarda (8. junija) deževno. Karol Košir je prodajal slamnike po ozemlju takratne Kraljevine Jugoslavije. Največ slamnikov je prodal na ozemlju današnje Hrvaške (21.216 slamnikov ali 49 % vseh), v Sloveniji 28 % (od teh 40 % doma), v Vojvodini 11 %, v Bosni in Hercegovini pa 8 % vseh slamnikov. Nekaj slamnikov je prodal še v Črni gori in v Skopju (v Makedoniji). Na Hrvaškem je bilo največ slamnikov prodanih v Središčni Hrvaški v okolici Zagreba (49 %), četrtino v Slavoniji, ostalo pa v Dalmaciji in v Gorski Hrvaški. Na takšno razporeditev prodaje Koširjevih slamnikov je v veliki meri vplivala dobra železniška povezava z območji največje prodaje, manjše pošiljke in v prometno težje dostopna območja pa je slamnike pošiljal po pošti. Običajni moški slamniki so v tistem času stali od 7 do 16 dinarjev. Boljši slamniki so bili žirardi, ki so stali od 19 do 75 dinarjev, luksuzni pa panama slamniki, katerih cena se je gibala od 130 do 240 dinarjev. Cene slamnikov so se, podobno kot cene industrijskih izdelkov, po letu 1930 nekoliko zniževale, kar je bilo značilno za čas gospodarske krize. Tržišče za prodajo Koširjevih slamnikov je širil predvsem Hrvat Janko Pavić iz Hromca pri Đurmancu blizu Krapine, ki je bil tedaj prodajni zastopnik tudi za domžalska slamnikarja Ravnikarja in Škrabarja ter za slamnikarsko zadrugo v Mengšu.